

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 5. An peregrini tenentur legibus sui Territorii propriis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Epist. 8. dicit Christum divisisse Pontificiam authoritatem ab Imperiali, *ut & Christiani Imperatores pro aeterna vita Pontificibus indigerent, & Pontifices pro cursu temporalium tantummodo rerum imperialibus legibus uterentur.* 3. S. Chrysofost. in illud Rom. 13. *Omnia potestatibus sublimioribus subdita sit.* Ait, Christi legem non tollere politicas leges, & ideò debere etiam Sacerdotes, & Monachos eis parere. Hancque esse communem sententiam, quoad vim directivam, seu obligationem in conscientia, de qua agitur, testatur Suarez.

Q. 5. *An peregrini tenentur legibus sui Territorii propriis?*

Nota 1. Peregrinus, advena, vagus inter se differunt. Peregrinus dicitur is, qui extra territorium, ubi domicilium habet, transit per aliquem locum, vel alicubi moratur animo redeundi. Advena, qui extra patriam suam domicilium fixit. Vagus, qui nullibi domicilium fixum habet.

Nota 2. Certum est præcepta personalia, quæ scilicet afficiunt immediatè personas, non territorium, semper illas obligare ubicumque fuerint: Nam illa semper personis cohærent. Hinc si Episcopus Sacerdoti usum sui Ordinis absolutè vetuisset,

is

is in aliena Diœcesi celebrare non possit.

Nota 3. Si lex prohibeat actionem ubi-
vis factam, quæ cedat specialiter in dam-
num communitatis, ut est venditio armo-
rum, vel aliarum rerum hostibus; hæc ex
communi sententia obligat subditum extra
territorium versantem, qui puniri potest, si
illam violet. Quia tunc delictum cense-
tur intra territorium committi; damnum
enim ei illatum censetur moraliter factum
intra illud. Ex L 4. Cod. de commerc.

Resp. I. Peregrini non tenentur servare
leges sui territorii, quando extra illud ver-
santur, ubi illæ non obligant, modò non ab-
sint in fraudem. *Ita communis.* Prob. 1.
ex Cap. 2. de Constit. in 6. ubi dicitur
statuto Episcopi, quo furantes excommu-
nicantur, non ligari ejus subditos, qui extra
Diœcesim furantur: *cùm extra territorium
jus dicenti non pareatur impune.* 2. Quia
Leges, & consuetudines locales sunt solùm
pro tali loco, seu territorio, eique sunt affi-
xæ; & jurisdictio, ut respicit territorium,
intra illud limitatur. Et verò potestas le-
gislativa agere non potest extra sphæram
activitatis suæ, quæ sphæra non extenditur
extra proprium territorium.

Suppono, quòd tum ipse peregrinus, tum
res, circa quam operatur, & ejus actio, sint
extra territorium. Nam si res, circa quam
agit, vel ejus actio, aut omissio sit intra ter-
ritorium, licèt ejus persona sit extra, tunc

H §

ex

ex communi ipse tenetur legibus territorii, & pœnis per illas statutis. Quia tunc delictum meritò censetur committi intra territorium, non extra. Nam omissio rei præceptæ, vel commissio rei prohibitæ ibi censetur consummari, ubi res præcepta, vel vetita fieri, vel omitti debuisset; & delinquens censetur ratione delicti ibi esse moraliter præsens. ex L. 2. *Cod. quæ res exportari*, &c. Hinc Beneficiarius absens à territorio, in quo Beneficium habet, contrahit Censuras in non residentes latis ab Episcopo Beneficii, quia ibi delictum consummatur. ex Cap. 2. *de cleric. non resid.*

Resp. II. Juxta multos peregrinus non tenetur servare præcepta etiam juris communis, v. g. Jejunium Vigiliæ, vel Festum S. Thomæ, si illa ex privilegio aut consuetudine legitima non servetur in loco, ubi bona fide diversatur. Quia Privilegium Locale, vel consuetudo localis, spectat omnes, qui sunt in loco. Hinc S. August. Epist. 118. docet in iis, quæ non sunt contra fidem, & Legem divinam, posse quemque se conformare Ecclesiæ particulari, in qua moratur.

Resp. III. Qui causâ subterfugendi Legem etiam Localem, abit in locum ubi illa non viget, non ideò ab illius obligatione liberatur. Quia I. (ut ait Layman) Leges, quæ ad subditorum utilitatem præsertim spiritualem ordinantur, ut sunt Eccle-
sia

fiastica, eam conditionem annexam habent, quam communis fidelium persuasio, & Episcoporum praxis ostendit, ut subditis sine justa causa earum obligationem subterfugere non liceat; cum id necessarium sit ad bonum regimen, & efficaciam legum, & ad præcludendam januam multis abusibus, præsertim in confinibus diversarum Diocesium. Imò ipsa Lex divina naturalis generatim præcipiens diligentem observationem Legum, & ordinis, id vetat.

2. *Fraus, & dolus alicui patrocinari non debent.* Cap. 15. & 16. *de rescrip.* at fraudem committit in legem, qui solo animo eam subterfugendi absque alia justa causa abire proprio territorio: nam *fraus legi fit, ubi quod fieri noluit, fieri autem non vetuit* (expressè) *id fit.* L. 30. ff. de Legib. Neque dici potest, quòd abeundo utatur jure suo; nemo enim habet jus exeundi è proprio territorio solùm ad eludendas illius leges: sicut nullus habet jus iter instituendi, vel laborandi causâ subterfugendi legem jejunii: & qui hoc faceret censeretur in fraudem Legis agere, & secundùm communem sententiam, teste Layman, peccaret contra Legem.

3 Ex Responso Cardinalium ab Urbano VIII. in Brevi ad Archi-Episcopum Coloniensem authoritate Apostolica confirmato, quod declarat de incolis loci, ubi viget Conc. Tridentinum. Discedentibus

bus

bus in locum, ubi non fuit publicatum, solo animo Matrimonium clandestinum contrahendi, sine mutatione domicilii, *non esse legitimum Matrimonium inter sic contrahentes cum fraude.* Ergo tales adhuc tenentur Lege Tridentini irritante Matrimonium clandestinum, & discesserunt cum fraude. Ergo, &c.

Hinc peccant contra Legem, qui aliò discedunt, præcisè ut carnibus vescantur, vel operibus servilibus vacent, cùm hæc in sua Dicecesi vetita sunt,

Q. 6. An qui è suo domicilio, ubi Lex obligat, abit in locum ubi non obligat, tenetur illam implere antequam exeat?

Resp. Tenetur si prævideat illam impleri non posse in alio loco. *Est communis.* Quia 1. Hæc est praxis, & persuasio fidelium timoratorum. 2. Lex illa talem obligat, & tempus, quo adhuc versatur in suo domicilio, unicum est ei aptum ad illam observandam: quare perinde est, ac si eo solo tempore obligaretur. At quisque tenetur servare præceptum eo tempore quo obligaretur. 3. Ut ait Suarez, præceptum affirmativum debet impleri, quando potest, & prævidetur postea non implendum. Neque enim requirit, aut concedit certum temporis spatium, pro quo possit semper
ejus